

Выходитъ во Львовъ що Середы и Суботы (кромъ рундыхъ сбътъ) о 4-й годинѣ пополудни. Литогр. додатокъ бібліотеки гайзманъ. Повѣстъ" выходить по 2 почат. аркушъ кожного 15-го и послѣднаго днія кожного мѣсяца. Редакція, администрація и експедиція путь Ч. 8 улица Академічна. Всѣ листы, посыпки и реклами належать пересыпти по адресу: редакція в администрації "Дѣло" Ч. 8 ул. Академічна. Рукописи не звертаються толькъ на попереднє засторожъ. Поштовою чи слідуетъ 12 кр. а. в. Оголошення призначаються по цѣлѣ 6 кр. а. в. бѣдь однією строкою печатаніемъ. Рекламації неопечатаній вѣль бѣдь порта. Предметъ належать пересыпти франко (излучено поштовими пересыпомъ) до: Администрації часописа "Дѣло" Ч. 8 Академічна Ч. 8.

ВІ. Читательствъ въ Россіи просимо мати на увазѣ, що въ вимовѣ *ж*=*ж*, *и*=*и*, *и* (въ серединѣ и на концѣ слівъ)=*ы*, *и* (на початку слівъ)=*и*, *и* (на початку слівъ)=*ви*.

Выставка господарско-промышленова въ Перемышли.

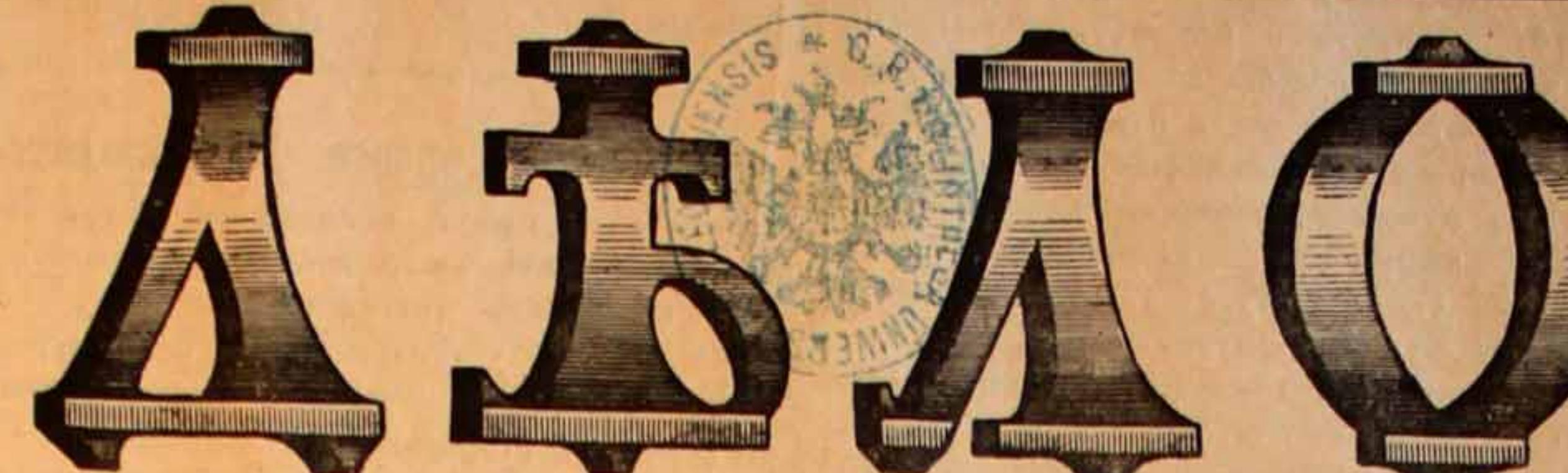
I.

Дні 31 серпня открыто въ Перемышли господарско-промышленову выставу, котру за гойно подмогою красною устроивъ комитетъ зложеній въ шляхты. Перемышльска выставка була властиво выставою окружною; але вже задля того, що гдеякій важкий ви будѣли, якъ и пр. промисль домашній, ховъ худобы, горничій промисль и др. мѣстами въ себѣ продукцію въ цѣлого краю, то можна її дати и ширшу назну, а именно навну выставы краевою. До будѣлу машинъ и знарядь рѣльничихъ приступивъ комитетъ выставы навѣть заграницьныхъ фабрикантівъ, мимо того, що були голосы противній тому, именно дялого, щоби фабрики заграницьчий черезъ конкуренцію не принесли шкоды продукції краевої. Але комитетъ руководивъ тымъ поглядомъ, що участь заграницьчихъ фабрикантівъ машинъ и знарядь рѣльничихъ въ выставѣ побудить фабрикантівъ краевої до тымъ запопаднійшої и лучшої продукції, до дальнихъ улучшень и поступу. Галичина — край переважно рѣльничий, имавши користати въ всего того, що для улекшненія працѣ хлѣбороба дужъ часу выдумати и усовершнити.

Заразъ при отворенію выставы печать країза почала порівнювати выставу перемышльську зъ послѣднюю красною выставою во Львовѣ, устроеною въ 1877 роцѣ. Розумѣєши, що за шль вѣль великихъ змѣнь въ лучше въ рѣльничії и промислѣ краевому гдѣ жадати, стеже гдѣ було жадати и бѣдь сегордочній выставы въ Перемышли, щоби она могла показати щось нового, чого не показала выставка львівська. А мимо того на выставѣ въ Перемышли можна було бачити въ гдѣдомъ хочь въ малый поступу.

Въ рѣльничії бѣдь часу львівської выставы змѣни жадно не могло бути. Властильтель бѣльшихъ посѣлостей еще передъ выставою львівською поставили були вже у себе систему поступового рѣльничія, а за пять лѣтъ бѣдь того часу оно не могло таїть волїнши, щоби була видна ака признака. Задичити теперъ питанье: Чи може по выставѣ львівської селяне, бачивши на выставѣ окрему поступовою господарствомъ, почали заводити у себѣ такожъ господарство и за пять лѣтъ бѣдь дробку поступило на передъ селянське господарство рѣльничче? На тое питанье дѣлово сама волївка печать країза, констатуючи, що на выставѣ въ Перемышли жадно признаки сего не було видно. Ми призначаючи тое до вѣдомости, скажемо, що и наше и не могло бути: наші власти державній въ країзі не удѣляють мажже жадныхъ фондовъ на внесеніе рѣльничого господарства селянського, котре само собою при що-разъ бѣльшимъ роздроблюваню грунтобъ не то не може поступувати, але навѣть вѣдупадає.

Польскій газеты подносять, що въ господарствѣ лиши одинъ ховъ худобы (рогатої и коней) подносяться въ краю и бѣдь часу львівської выставы до сегордочній выстави видно щачний поступу. Заслугу тую приписують заходамъ галицького товариства господарского, котре дѣлаетъ на внесеніе хову худобы субвенції въ скарбу державнаго. Ми вѣримъ, що выставка перемышльска показує поступу въ ховѣ худобы — але худобы бѣльшихъ властителіївъ, а не худобы селянської. Всѣ, що найкращій окамъ рогатої худобы и коней якъ на выставѣ львівської такъ и пережмѣской належали до властителіївъ бѣльшихъ посѣлостей, до шанди. Мико того, що товариство господарске дѣлаетъ

Предплата на "Дѣло" для Австріи:		Для Россіи
на пѣль рѣкъ	8 вр.	на пѣль рѣкъ
на пѣль року	4 вр.	на пѣль року
на четверть року	2 вр.	на четверть року
отъ дод. "Бібліотеки":		2 руб.
на пѣль рѣкъ	12 вр.	на пѣль рѣкъ
на пѣль року	6 вр.	на пѣль року
на четверть року	3 вр.	на четверть року
на пѣль додатокъ:		на пѣль додатокъ:
на пѣль рѣкъ	5 вр.	на пѣль рѣкъ
на пѣль року	250 вр.	на пѣль року
отъ дод. "Бібліотеки":		на пѣль додатокъ:
на пѣль рѣкъ	14 вр.	на пѣль рѣкъ

Для Западн. окраинъ Россіи:	
на пѣль рѣкъ	10 вр.
на пѣль року	5 вр.
на четверть року	250 вр.
на пѣль додатокъ:	
на пѣль рѣкъ	6 вр.

субвенції державній, чомусь ховъ худобы селянської не подноситься. Чому именно, — се винвилося на однімъ въ засѣданіи сегордочній сесії товариства господарскаго въ Перемышли; о тѣмъ мы скажемъ другимъ разомъ.

Що до частіи промислової, то выставка перемышльска показала, що гдеякій гадузи промислу домашнаго а именно рукодѣльного (мануфактурного) бѣдь часу львівської выставы замѣтно розвиваються. На першомъ мѣсці стає ткацтво якъ въ вѣхдій такъ и захдій Галичинѣ. Що домашній промисль подносится, се дається витолкувати тымъ, що край бѣдь часу львівської выставы почавъ видавать на ту цѣлі значнійшій фонди, и отъ сего року маршалокъ Зыблевичъ при открытию сойму виискава въ бажаніе, щоби на краевый промисль жертвувати еще значнійшій фонди. Розвѣдь нашего домашнаго промислу, нашої мануфактуры ставибы очевидно важнимъ чинникомъ добробуту народного, але тоды, коли въ его розвою мали користь не поодинокій предпріємцѣ-спекулянти, але самі дробній промисловцѣ. Тымчасомъ мы спостерѣгаємо вже той сумній фактъ, що продукти нашого домашнаго промислу починають вже забирати въ свои руки поодинокі спекулянти и отповѣдну користь въ працѣ не мають самі дробній рукодѣльники, але спекулянти. Щоби тому запобѣгти, край повинентъ, щоби ходивъ колядувати по пѣль окна зрана. Нема хода, нема пана, лише вѣдь единака, Такъ вѣдь хочемъ и таїхъ уїї жадаютъ Поляки. Ой лѣтѣла ластівонка понад берегами; Ней Лахи будуть здоровій, *тримаймо съ Лахами!*

Політична тенденція цѣлого дѣла въ тої пїсні очевидна. Не диво затымъ, що й урядъ заразъ єї добачивъ. Губернаторъ Галичинѣ, гр. Стадіонъ, доносить до Вѣднія о той роботѣ польської шляхты, представляючи виразно єї політичні цѣлі и ясно кажучи, що Поляки хотять заманити народъ хвилевою обѣцанкою, щоби помохъ имъ отбудувати Польщу, — а тодѣ они собѣ назадъ спокойно привернутъ панщину. Радить затымъ найвищому правительству — вибрать оружіє въ руки шляхтѣ и привезти людь еще тѣснійше до уряду, даруючи ему урядово панщину. Майже робично сь тымъ представленьємъ гр. Стадіона прибула до Вѣднія и депутатія польської шляхты (б цѣвтні), домагаючись таїхъ спекулянти, щоби ходивъ колядувати по пѣль окна зрана. Нема хода, нема пана, лише вѣдь единака, Такъ вѣдь хочемъ и таїхъ уїї жадаютъ Поляки. Ой лѣтѣла ластівонка понад берегами; Ней Лахи будуть здоровій, *тримаймо съ Лахами!*

Настань рѣкъ 1846. Давне недоволеніе вѣлькихъ музиками а панами вибухло страшнимъ кровавимъ пожаромъ, вибухло якъ рать на польській землі. Шляхту огорнувъ страшний переполохъ. Гдеякъ въ переляканыхъ и потерпѣвшихъ, навѣть недавній революціонери и демократи (якъ и пр. Винкентій Поль, Ришардъ Бервинській и др.) отвернулися зовсімъ вѣдь народа и почали навѣть голосити, що й зовсімъ нема вѣдь польського люду, а есть толькъ шляхта. За то другій, молодій, горчій, почали трохи сїмѣніїше виходить въ напрямленію демократичній, а навѣть гдеякъ въ нихъ вішли прямо мѣжъ народъ (поетъ Ценглевичъ), щоби єднати їхъ для польського патріотичнаго дѣла, котре мало розпочатися 1848 р. Дѣло не удалося, польській демократи поплатилися за него кто довголѣтнію турмою (Смолька, Земляковскій) а кто й смертею (Винкентій); але думка їхъ — внести панщину и такимъ способомъ привезти до себе не-прихильный людъ, набрала теперъ въ наслѣдокъ страшныхъ фактівъ великої сили. Сеймъ становивъ въ початку 1848 року зновъ ухвалює петицію до цѣсаря о увільненіе селянъ, але не чекаючи на отповѣдь въ Вѣднія (дуже квапно, бачь, дѣвало панамъ Полякамъ, потрѣбно було народда для нової "патріотичнії акції" и нужъ "тогдѣ кони сїдати, якъ на їхъ сїдати") панщина почала на власну руку вносити панщину, чи то даруючи її зовсімъ, чи толькъ лишаючи означеніе близишихъ условій на пїснійше. Якъ кажемо, квапно припало шляхтѣ! Сейчасъ повторилися й комітеты у Львовѣ, Краковѣ, Тарновѣ и другихъ поїтівськихъ мѣстахъ, щоби перевести се дѣло "якъ найскоріше и якъ найзагальнѣшъ"!). Що при тѣмъ незвичайномъ поєтіху панамъ польськимъ зовсімъ не ходило о внесеніе "матеріального и морального добра народа", якъ они передъ

Галицька индемнізація.

I.

Скасование панщини.

(Даліше.)

Настань рѣкъ 1846. Давне недоволеніе вѣлькихъ музиками а панами вибухло страшнимъ кровавимъ пожаромъ, вибухло якъ рать на польській землі. Шляхту огорнувъ страшний переполохъ. Гдеякъ въ переляканыхъ и потерпѣвшихъ, навѣть недавній революціонери и демократи (якъ и пр. Винкентій Поль, Ришардъ Бервинській и др.) отвернулися зовсімъ вѣдь народа и почали навѣть голосити, що й зовсімъ нема вѣдь польського люду, а есть толькъ шляхта. За то другій, молодій, горчій, почали трохи сїмѣніїше виходить въ напрямленію демократичній, а навѣть гдеякъ въ нихъ вішли прямо мѣжъ народъ (поетъ Ценглевичъ), щоби єднати їхъ для польського патріотичнаго дѣла, котре мало розпочатися 1848 р. Дѣло не удалося, польській демократи поплатилися за него кто довголѣтнію турмою (Смолька, Земляковскій) а кто й смертею (Винкентій); але думка їхъ — внести панщину и такимъ способомъ привезти до себе не-прихильный людъ, набрала теперъ въ наслѣдокъ страшныхъ фактівъ великої сили. Сеймъ становивъ въ початку 1848 року зновъ ухвалює петицію до цѣсаря о увільненіе селянъ, але не чекаючи на отповѣдь въ Вѣднія (дуже квапно, бачь, дѣвало панамъ Полякамъ, потрѣбно було народда для нової "патріотичнії акції" и нужъ "тогдѣ кони сїдати, якъ на їхъ сїдати") панщина почала на власну руку вносити панщину, чи то даруючи її зовсімъ, чи толькъ лишаючи означеніе близишихъ условій на пїснійше. Якъ кажемо, квапно припало шляхтѣ!

II.

Уставы индемнізаційній.

Першою и основною уставою, тижаючою напій справы индемнізаційній, треба вважати вгаданий вже патентъ цѣсара Фердинанда I. въ дні 17 цѣвтнія 1848 року. Патентъ той виїхъ въ Галичинѣ панщину скоріше. Інші устави нормуючі вѣдомості, вносилися въ конклюзії мужиківъ до "незаломної вѣрності и прихильності для нації и нашого правительства". Коли отже тымъ патентомъ панщина въ Галичинѣ була вже внесена, въ другихъ краяхъ австрійської короны она существувала ще ажъ до осені 1848 року, т. є. доти, доки перший конституційній соймъ на внесеніе польського посла Ганса Кудиха не ухваливъ, а цѣсарь окремъ патентомъ того самого таки дні (7 вересня 1848 р.) не санкціонувавъ її внесеніе въ цѣлой Австрії. Патентъ въ 7 вересня значно и основно робжитись вѣдь патенту въ 17 цѣвтнія и творить затымъ въ Австрії подвійну норму прави для трактування справы индемнізаційніхъ. Попередь всіхъ порівнань таихъ двохъ патентівъ виказує, що коли патентъ для Галичинѣ (въ 17 цѣвтні) єсть уставовою переважно економічною хоч и не безъ примѣшокъ політичної тенденції, то патентъ въ 7 вересня єсть уставовою чисто політичною и въ економічній подробності що до жерель индемнізації, її високості и т. д. зовсімъ не входить. Головній постанови патенту въ 7 верес

надмѣрныхъ тиагровъ податковыхъ увѣльнило бѣ податку поземешкіи части домѣбъ.

Оттакъ приступлено до пытана, якой коми-
сіи передати правит. предложеніе съ проектомъ
угоды въ спрѣй фондѣвъ индемнізацийныхъ. П.
Чарторыйскій вѣбѣтъ, чтобы его отдать окре-
мой комисіи въ 9 членовъ. Противъ тогого высту-
пивъ п. Гаванеръ предкладаючи, чтобы той
проектъ передати ком. бюджетовъ, тымъ паче,
что въ той комисіи засѣдають люди, который вже
давнѣше тымъ дѣломъ занималися и знаютъ его
добре. Значио бѣльшою голосомъ принято
внесеніе Чарторыйскаго, конерте ип. Абрагамо-
вичъ и Менцѣльскими.

Замкненіе рахункѣвъ индемнізацийныхъ фон-
довъ за р. 1881 отослано безъ дебаты комисіи
бюджетовой.

Пос. ко. Халмецкій въ досыть обширной
промовъ мотивувавъ свое внесеніе, чтобы при-
опѣшио регуляцію конгресу, пригаду-
ючи, что тое внесеніе есть поповлѣніемъ резолю-
ціи, ухваленой съмомъ еще 1876 р. Залагодженіе
тога спрѣя есть тымъ конечнѣше, что отойти
на завѣдѣ реформѣ уставы съ конкуренто-
віїи и новому оподаткованию бенефіцій. — Вне-
сение тое бѣослано до комисіи админістраційной.

Оттакъ послѣдували спрѣодзания о пети-
ціяхъ. Пос. гр. Голевскій здаючи спрѣу въ пе-
тиціи однай громады мазурской бѣ обовизку
конкуренту до матерного костела въ другомъ
сѣѣ, поставивъ въ имени ком. петиційной пору-
ченіи выдѣлови краюму, чтобы предложить сой-
мови проекѣтъ замѣнѣ уставы конкуренто-
віїи въ тѣмъ дѣѣ, чтобы одна громада не
была заселена до конкуренти для двоихъ церкви
(и костеловъ). — Пос. ко. Бухальдъ поста-
вивъ и мотивувавъ поправку жадаючи, чтобы
выдѣлови кр. порутии выпраѣванье нового
проекту цѣлонъ уставы конкуренти ионоп
церковки. — Оба тѣ внесенія ухвалено.

Потомъ вывѣзжалась дебата надъ спрѣ-
одзаниями въ петиціи учителівъ о залики на
плату; такихъ петиціи вѣльмъ соразмѣро дуже
богато. Ком. петиційна внесла поручити выдѣлови
кр., чтобы удѣлать залики. Тому спрѣодзвилъ
членъ кр. выдѣлу Петрускій, понеже выдѣль
кр. не разпоряджа платно учителівъ, вносишъ
отже оттути тѣ петиціи кр. радѣ школы. Съ Петрускимъ годиломъ ип. Смаржевскій и гр.
Круковскій, — а за внесеніемъ комисіи обогали
дѣль Маєръ, ко. Сава и еп. Солецкій; дѣль Маєръ
звернувъ увагу на тое, что въ помежа вѣхъ у-
радникъ учителівъ народній одиноки лиши суть
въ тѣмъ сумнѣи положенію, что на случай на-
глої потребы не могутъ добати завѣдатку на
плату; — ажъ же нагліи людокости не позволя-
ютъ на таке отроге трактованіе ихъ петицій.
Мимо тога съмъ ухвалено бѣослати кр. ра-
дѣ шк. до урядового залагодженія петицію Сте-
фана Колачевскаго учителіи въ Жолинѣ и Василіи
Лепицкаго, учителіи въ Доброгостова, мимо тога,
что за удѣлениемъ запомоги послѣдніому (40 зр.)
промовлять горячо пос. Охримовичъ. Однай
лиши вѣдѣ по учителю (Мар. Гораковскому) удѣ-
лено 30 зр. запомоги.

Подъ конецъ отчитано два внесенія: одно п.
Вайгартъ съ вѣльмъ до выдѣлу краевого о
выготодженіи громадскихъ статутовъ для гдѣ-
нихъ мѣстъ, якъ Переимышль, Тарнівъ, Ярославъ,
Станиславъ, Терношоль и др.; другое внесеніе
въ Палата съ резолюцію до правительства о
приснѣшнѣи реформы уставы о приваленности.

Шесте засѣданіе, днѧ 14 вересня.

На вѣгунѣ засѣданія отчитано списъ пети-
цій: вѣльмѣши въ нихъ: Учителіи и обывателіи
дѣловъ долинскаго и сѣїцкаго, округа буско-
го и золочівскаго, товариство педагогичніе, у-
чителіи и магистратъ мѣста Миколаева о реформѣ
уставы школы. — Зарадъ тов. педагогичнаго
о запомоги для часочини "Sakola" и о подынешнѣи
субвенціи для вищої женскай школы въ
Стрию до 1000 зр., для промыслововъ школы въ
Ярославѣ до 700 зр., для школы промыслововъ тор-
говельной въ Тарнівѣ до 700 зр., для вищої
школы женскай въ Коломѣй до 800 зр., для
школы промыслововъ въ Переимышли до 700 зр. —
Выдѣль зов. въ Підгільчахъ и Горлицахъ о при-
кусову засекурацію загородъ сельскіхъ. — Гро-
нада Браткѣцкій о прилученіе до зов. станисла-
віскаго. — Грек. Новыи Калушъ о запомоги и
о помажу задѣ поспѣдніи пѣтиціи. — Грек. Го-
рбовъ о залику 1700 зр. на засѣданіе въ при-
чнѣи пѣтиціи. — Погорелькъ Голоска малого о
запомоги. — Сироты по бѣ. и Мат. Клинов-
скай, гр. к. священнику о запомоги. — Сестры
капюшони въ Новобл҃акахъ о 600 зр. запомоги. —
Грек. Лини о запомоги на докладѣніи иконо-
стасу въ тамошнѣи церкви. — Дѣл. Изидоръ Ша-
равинъ, проф. университету лебідскому, и о. Левъ
Лаврентій, парохъ изъ Залужи, о субвенціи на дѣл-
ніи розыскѣ румынскаго города Галіча.

Вѣдѣ петиція дотичнѣи послѣдніи пѣтиціи ото-
шли просто до выдѣлу краевого для аналогич-
наго трансформа съ внесеніемъ Войц. Дѣлуши-
нскаго. За петицію про. дѣл. Ил. Шараневича въ
а. Лаврентійскаго промовили обширнѣи съв.
Ковалъскій. Думки ученыхъ, где лежатъ ста-
рий Галичъ, буть подѣланы. Однай удержуютъ, что
лиши въ тѣмъ самий мѣсци, где вѣйшній
лиши християнскай крови (соправа въ Тиса-Есларь)
для обрадовъхъ цѣлѣи и бажале, чтобы внесеніе
Меруновича прішло якъ наилучшо пѣдѣбу дебату,
бо гдѣ буде можна заглянути въ очи вѣхъ
закидамъ противъ жидовъ; вношти отже, чтобы
узнати наглобъ Меруновича внесеніе и пору-
чили комісіи, чтобы коне здали въ него спрѣу

щобы петицію дѣл. Шараневича и о. Лаврентійскаго
бѣослати до ком. бюджетовои и надто вѣчнѣи
съ и долучити до протоколу. Маршалокъ засѣданіе,
что стане по вѣдѣ съв. Ковалъскаго.

Пос. Меруновичъ мотивувавъ свое внесе-
ніе о регуляцію гдѣлъхъ относнѣи гдѣлъхъ
жидовъ. На вѣгунѣ застерѣгъ, якобъ бѣтъ го-
дився на погляды Источнаго и Штекеръ и на цѣ-
ло сучаснѣи направленье антисемитизму, юкликуеся
на мѣнѣи пособію въ попереднѣи сояхъ, на
ухвалы сойму и на бѣзыѣвъ самого "Шомеръ-
Израэлъ", который бажале усунуты вицнѣи
уставы для жидовъ и выказуеся съ признатель-
ностею о его (Меруновича) внесеніяхъ; наконецъ
бѣсѣдникъ заявляе, что пытанье жидовскѣе хоче-
и на дальне трактувати умѣренно и безсторонно.

Жиды становлятъ 15% всего житѣльства въ краю,
а въ гдѣкотрыхъ мѣстахъ мають навѣтъ пере-
важну большошть. Жиды огорнули собою такожъ
большу послѣдность: отъ 1861 року до теперъ чи-
сло мѣсцевостей, збастающихъ въ рукахъ жидов-
скихъ пособію бѣзъ 14%. Въ заглѣжъ жиды мно-
жатся въ монархїи о три разы бѣльше, нѣжъ хри-
стіане. Законодательство повинно звернути на тое
увагу. Межи самыми жидами кипитъ партійна
борба, которую треба залагодити по мысли загаль-
наго добра. Правительство уぢжло проектъ до
новихъ уставовъ громадскаго для жидовъ. Склана
анкета въ тѣмъ дѣѣ осталась безъ наслѣдства.
Рабинъ Шрайберъ разочавашъ на широку склою
агитацию противъ реформы, противъ чого зновъ
выступивъ Шомеръ-Израэлъ. Шрайберъ разголо-
шише, что его ретроградныи проектъ тѣшится
симпатію децидуюшихъ сферъ, а стремить бѣть
не до чого ишо якъ лиши до утверждения ге-
рархїи талмуду. Стремленіе тое не есть згѣдне
съ законодательствомъ державнѣи, особенно что за-
коны жидовскїи суть тайно не лишь для зако-
нодавціи публичнѣи але и для жидовъ самыхъ.

Отже дѣйстно треба застановити надъ тымъ,
щобы побѣдѣ законодѣтъ державнѣи не существу-
вали жади ишо законы тайни. Шрайберъ и пр.
хоче судѣвъ кагалънѣи, что суперечать судамъ
мировыи, до которыхъ заведены въ краю мы на-
дармо доси стремимо. Жидовскїи громады вѣро-
исповѣднѣи вынѣти зъ пѣдѣ вояко контролѣ, ко-
тромъ желають себѣ самі жиды зъ причини чи-
сленныхъ наслѣдствий кагалънѣи, накладаи без-
правнѣи данинъ на перекупства урядниковъ, на
выкупъ рекрут, и т. д. Все се суть факты мно-
го заперечуваны. Въ спрѣахъ шѣлкѣнѣи жиды
такожъ не мають надъ собою контролѣ державнѣи
котрой поддлгають други. Надъ "хайдерда-
ми" — въ которыхъ стокѣлькисяде тысячи дѣтей
черпавши першіи засады жити — власти ведутъ
надзѣръ що-найбѣльше пѣдѣ взглѣдомъ санитар-
нѣи. "Хазуна" яко средотво тамована вѣльмой
конкуренти все существуета. Суть то дѣла публичнѣи
надъ которыми годити застановити. Публичнѣи
приписи дотыкаючи жидовъ творятъ спрѣадѣ-
шній хаосъ. Выдѣль кр. звернувъ на тое увагу
намѣстництва, але доси безъ успѣху. Мѣжъ ишо
и пр. рабини суть поставлены на ровнѣ съ
духовенствомъ ишохъ вѣронспѣдѣль, а не вы-
могаючи бѣть ихъ жаднѣи студіи академичнѣи.
А въ примѣнѣніи принципиѣи всѣ власти про-
тиваються себѣ взаимно. Намѣстництво каке вы-
черкнути зъ книгъ метрикальныхъ супружества
звязаны побѣ мѣбеснаго обряду, а найвысшей
трибуналъ въ своихъ рѣшенихъ узнае ихъ правну
важнѣость при спорахъ о наслѣдїи. Бѣсѣдникъ на-
водитъ колька смишнѣи и различнѣи примѣрѣи
зъ галицкой практики и колька вытагобъ зъ ме-
треїкъ жидовскїи (зъ передѣ колькохъ лѣтъ) на
доказъ того, что жиды не виновуютъ въ метрику,
хотя намѣстництво на вѣзѣванье выдѣлу краевого
заявляе, что теперъ всѣ метрики утримуются въ
порадку. Бѣсѣдникъ наводить дальне случаи въ од-
нѣи сѣїи пѣдѣ Решовомъ, котрой буде
роздѣлиться на судовѣй рознѣвѣ, а къ котрому
грають ролю религійнѣи мотивы жидовъ. (Пос. Цукеръ, Гольдманъ и Фрутманъ кричашъ: бѣзъ!)
Меруновичъ заявляе, что о тѣмъ писали дневники,
а нѣкто не заперечивъ. (Пос. Цукеръ зажисуєсъ
по голсову.) Дальне схарктеризува политику
жидовъ въ мѣстахъ: держати завѣдѣдь съ силь-
нѣшнѣи, и сказать, что въ тѣмъ ишо шукати
треба секрету ихъ перенага. Подобно поступали
себѣ жиды — говорить Меруновичъ — и въ на-
шемъ краю. Мімо налогового рѣдѣа стверджає
тѣстори выборовъ громадскїи въ Савоку и
до радиа поз. въ Жовкву. (При тихъ выборахъ
передѣши рускіи кандидаты.) Въ Чехахъ жиды
все держали съ централитами и доперевъ теперъ
змѣняютъ хоруговку. Въ Тріестѣ жиды суть Ита-
ліанци, бо таъ сильный элементъ италійскій.
Въ Познанѣи жиды суть ворогами пригнѣтнѣи
полскѣи. Бѣсѣдникъ не жади жаднѣи
державы и звѣститъ, а жади правнѣи звѣститъ
жидовскїи, и сказать, что въ тѣмъ ишо шукати
треба секрету ихъ перенага. "Подобно поступали
себѣ жиды — говоритъ Меруновичъ — и въ на-
шемъ краю. Мімо налогового рѣдѣа стверджає
тѣстори выборовъ громадскїи въ Савоку и
до радиа поз. въ Жовкву. (При тихъ выборахъ
передѣши рускіи кандидаты.) Въ Чехахъ жиды
все держали съ централитами и доперевъ теперъ
змѣняютъ хоруговку. Въ Тріестѣ жиды суть Ита-
ліанци, бо таъ сильный элементъ италійскій.
Въ Познанѣи жиды суть ворогами пригнѣтнѣи
полскѣи. Бѣсѣдникъ не жади жаднѣи
державы и звѣститъ, а жади правнѣи звѣститъ
жидовскїи, и сказать, что въ тѣмъ ишо шукати
треба секрету ихъ перенага. "Подобно поступали
себѣ жиды — говоритъ Меруновичъ — и въ на-
шемъ краю. Мімо налогового рѣдѣа стверджає
тѣстори выборовъ громадскїи въ Савоку и
до радиа поз. въ Жовкву. (При тихъ выборахъ
передѣши рускіи кандидаты.) Въ Чехахъ жиды
все держали съ централитами и доперевъ теперъ
змѣняютъ хоруговку. Въ Тріестѣ жиды суть Ита-
ліанци, бо таъ сильный элементъ италійскій.
Въ Познанѣи жиды суть ворогами пригнѣтнѣи
полскѣи. Бѣсѣдникъ не жади жаднѣи
державы и звѣститъ, а жади правнѣи звѣститъ
жидовскїи, и сказать, что въ тѣмъ ишо шукати
треба секрету ихъ перенага. "Подобно поступали
себѣ жиды — говоритъ Меруновичъ — и въ на-
шемъ краю. Мімо налогового рѣдѣа стверджає
тѣстори выборовъ громадскїи въ Савоку и
до радиа поз. въ Жовкву. (При тихъ выборахъ
передѣши рускіи кандидаты.) Въ Чехахъ жиды
все держали съ централитами и доперевъ теперъ
змѣняютъ хоруговку. Въ Тріестѣ жиды суть Ита-
ліанци, бо таъ сильный элементъ италійскій.
Въ Познанѣи жиды суть ворогами пригнѣтнѣи
полскѣи. Бѣсѣдникъ не жади жаднѣи
державы и звѣститъ, а жади правнѣи звѣститъ
жидовскїи, и сказать, что въ тѣмъ ишо шукати
треба секрету ихъ перенага. "Подобно поступали
себѣ жиды — говоритъ Меруновичъ — и въ на-
шемъ краю. Мімо налогового рѣдѣа стверджає
тѣстори выборовъ громадскїи въ Савоку и
до радиа поз. въ Жовкву. (При тихъ выборахъ
передѣши рускіи кандидаты.) Въ Чехахъ жиды
все держали съ централитами и доперевъ теперъ
змѣняютъ хоруговку. Въ Тріестѣ жиды суть Ита-
ліанци, бо таъ сильный элементъ италійскій.
Въ Познанѣи жиды суть ворогами пригнѣтнѣи
полскѣи. Бѣсѣдникъ не жади жаднѣи
державы и звѣститъ, а жади правнѣи звѣститъ
жидовскїи, и сказать, что въ тѣмъ ишо шукати
треба секрету ихъ перенага. "Подобно поступали
себѣ жиды — говоритъ Меруновичъ — и въ на-
шемъ краю. Мімо налогового рѣдѣа стверджає
тѣстори выборовъ громадскїи въ Савоку и
до радиа поз. въ Жовкву. (При тихъ выборахъ
передѣши рускіи кандидаты.) Въ Чехахъ жиды
все держали съ централитами и доперевъ теперъ
змѣняютъ хоруговку. Въ Тріестѣ жиды суть Ита-
ліанци, бо таъ сильный элементъ италійскій.
Въ Познанѣи жиды суть ворогами пригнѣтнѣи
полскѣи. Бѣсѣдникъ не жади жаднѣи
державы и звѣститъ, а жади правнѣи звѣститъ
жидовскїи, и сказать, что въ тѣмъ ишо шукати
треба секрету ихъ перенага. "Подобно поступали
себѣ жиды — говоритъ Меруновичъ — и въ на-
шемъ краю. Мімо налогового рѣдѣа стверджає
тѣстори выборовъ громадскїи въ Савоку и
до радиа поз. въ Жовкву. (При тихъ выборахъ
передѣши рускіи кандидаты.) Въ Чехахъ жиды
все держали съ централитами и доперевъ теперъ
змѣняютъ хоруговку. Въ Тріестѣ жиды суть Ита-
ліанци, бо таъ сильный элементъ италійскій.
Въ Познанѣи жиды суть ворогами пригнѣтнѣи
полскѣи. Бѣсѣдникъ не жади жаднѣи
державы и звѣститъ, а жади правнѣи звѣститъ
жидовскїи, и сказать, что въ тѣмъ ишо шукати
треба секрету ихъ перенага. "Подобно поступали
себѣ жиды — говоритъ Меруновичъ — и въ на-
шемъ краю. Мімо налогового рѣдѣа стверджає
тѣстори выборовъ громадскї

